

Längtan till landet.

Text: Herman Säterberg.

Musik: Otto Lindblad

Vintern rasat ut bland våra fjällar
Drivans blommor smälta ner och dö
Himlen ler i vårens ljusa kvällar
Solen kysser liv i skog och sjö.

//: Snart är sommarn här i purpurvågor
Guldbelagda, azurskiftande
Ligga ängarne i dagens lågor
Och i lunden dansar källorne.://

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar
Ut till landet, ut till fåglarne
Att jag älskar dem, till björk och lindar
Sjö och berg jag vill dem återse.

//: Se dem än som i min barndoms stunder
Följa bäckens dans till klarnad sjö
Trastens sång i furuskogens lunder
Vattenfågeln lek kring fjärd och ö://

Vårvindar friska.

Text: Julia Nyberg.

Folkmelodi från Norrland

Vårvindar friska Leka och viska
Lunderna kring likt älskande par.
Strömmarna ila Finna ej vila
Förrän i havet störtvågen far.

//: Klappa mitt hjärta, klaga och hör
Vallhornets klang bland klipporna dör.
Strömkarlen spelar sorgerna delar
Vakan kring berg och dal://

Alla fåglar kommit re´n.

Text: H Hoffman von Fallersleben. Tysk folkmelodi

Alla fåglar kommit re´n, Vårens glada gäster.
Vilken fröjd i solens sken, Vilka sångarfester!
Lärkan drillar högt i sky, Våren är ju evigt ny.
Jordens högtid börjar gry, Sprider fröjd åt alla.

Trast och fink och siskor små, Sjunger glatt ur snåren.
Göken räknar i sin vrå, Dagarna och åren.
Skogen står så grön och ljus Gungar lätt i sunnansus.
Duvan i sitt gröna hus, Fröjdar sig åt våren.

Här är gudagott att vara.

Text o musik: Gunnar Wennerberg

Här är gudagott att vara
O, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara
Se, vad gräset lyser grönt!

Humlan surrar, fjäriln prålar
Lärkan slår i skyn sin drill
Och ur nektarfyllda skålar
Dricka oss små blommor till.

Uti vår hage.

Folkvisa från Gotland

Uti vår hage där växa blåbär.
Kom hjärtans fröjd!
Vill du mig något, så träffas vi där.

Kom liljor och akvileja Kom rosor och salivia
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom hjärtans fröjd!
Vill du så binder jag åt dig en krans.

Kom liljor och akvileja Kom rosor och salivia
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Kransen, den sätter jag sen i ditt hår
Kom hjärtans fröjd!
Solen den dalar, men hoppet uppgår.

Kom liljor och akvileja Kom rosor och salivia
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom hjärtans fröjd!
Men utav alla du kärast mig är

Kom liljor och akvileja Kom rosor och salivia
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd!

Sången om Börringe. Melodi: Skånska slott och herresäten

Text: Gunnar Hansson 1945

Vers 10 o 11 är skrivna av brodern Åke Hansson

Vers 12 Susanne Henriksson

Vers 13 Christina Dackman Olsson

1. Om denna min hemtrakt jag nu vill berätta
Här finns mycket vackert vi bör värdesätta
Ett minne från fornstorna dagar vi har
I Börringe Kloster, som ännu finns kvar

2. Där har många Beck-Friis väl levat i lycka
Och ofta till bröllop man slottet fått smycka
Kung Gustav kom förr ofta hit med eskort
För att jaga hare och rådjur och hjort

3. Vi går genom "Smockan", vi nalkas kanalen
Vi lyssnar till trastarna och näktergalen
Vi tittar på Fiskarestugan antik
Som ligger så vackert invid Klostervik

4. Sen går man en vandring till några ruiner
Som minner om stormakt och om karoliner
Där Albrecht av Mechlenburg fången har stått
Finns blott några stenar av Lindholmens slott

5. De gamla berätta om Lemmeströ skogar
Om väldiga slagsmål och blodiga knogar
Ja livet var glatt, ingen ledsamhet fanns
Här vid "Paraplyen" man ställt till med dans.

6. I Havgårdsjön ligger en drömmarnas udde
Där förr många slottsfru har sytt på sin kudde
Vid strand där betjanten förr träffa sitt "flax"
På våren nu leker blott gädda och brax

7. Förr fanns Klockekärret vid "Kärringeträtan"
Där man vattna hästar, som längta till vätan
Det sägs att en kyrkklocka vilar i frid
På botten i kärret, ifrån gången tid.

8. Ifrån Gustavs kyrka mot söder fanns ängar
Ni vet Myreholm, med båd pigor och drängar
Och längst ut i marken, där allt nu fått dö
Där kunde man spegla sig i Myresjö

9. I bygden man trampade mycket i lera
När Köhler kom hit, börja allt expandera
Och Börringe Tegelbruk blev industri
Som många av ortsborna kämpade i.

10. Med tiden får allt av det gamla ge vika
Trots många protester, vi fick Sturup svika
Från åker som förr mycket gröda har gett
Där lyfter nu planen söderut titt och tätt

11. Vår träffpunkt i bygden det var ju stationen
Med tågen och stinsen och med postiljonen
Men nu är den öde, förbi tågen far
Och glansen är borta från "grevbanans" dar.

12. Vår förskola heter ju Börringebarnen
Där ungarna leker, fanns säden till kvarnen
Med båt och med håv de far ut på vår sjö
Så mycket att lära i härlig miljö

13. Uppå Kalvabacken vi tänder vår brasa
Av stockar och stenar som Fredrik fått asa
Ihop till ett Majbål, vi tackar dig nu.
Hurra! För vår Fredrik och Eva hans fru.

14. Till sist i min visa jag nu med de orden
Att Börringe e allra vackrast på jorden
Så det ska ni veta och det ska ni tro
I hjärtat är jag alltid Börringebo